

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 3.7.2012
COM(2012) 350 final

2012/0168 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

**millega muudetakse direktiivi 2009/65/EMÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse
ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja
haldusnormide kooskõlastamise kohta seoses depositooriumi funktsioonide,
tasustamispoliitika ja sanktsioonidega**

(EMPs kohaldatav tekst)

{SWD(2012) 185 final}

{SWD(2012) 186 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

1.1. Üldteave

Alates eurofondide direktiivi vastuvõtmisest 1985. aastal on direktiivi deponitooriume käsitlevad sätted jäänud samaks: need koosnevad deponitooriumide ülesannete üldpõhimõtetest. Peamine nõue eurofondidele on, et kõik eurofondi varad peavad olema usaldatud deponitooriumi hoolde. See deponitoorium vastutab vastavalt siseriiklikule õigusele kohustuste mittetäitmisest tulenevate kahjude eest. Eurofondide direktiivis viidatakse seoses nende kohustuste täpsema kirjeldusega lisaks hooletusest lähtuva nõude rakendamisele siseriiklikule õigusele. Selline viitamine jätab võimaluse tõlgendada deponitooriumi kohustuste ulatust ja vastutust hooletu tegutsemise korral väga erinevalt. Seega on Euroopa Liidus lähenemisviisid erinevad, mistõttu on eurofondide investorite kaitse eri jurisdiktsioonides erineval tasemel.

Millised võivad olla tagajärjed, kui vastutust käsitlevad nõuded riigiti erinevad, sai selgeks Lehmani pankroti¹ ja Madoffi pettuse järel. Eelkõige just Madoffi pettuse tagajärjed andsid ennast mõnes ELi liikmesriigis teravalt tunda. Üks fond, mis oli Madoffi investorfond, kaotas ligikaudu 1,4 miljardit eurot. Madoffi pettuse ulatust ei märganud kaua, kuna deponitoorium oli varade hoidmise delegeerinud USA maaklerfirmale *Bernard Madoff Investment Securities*, mida juhtis Bernard Madoff. Samal ajal oli Bernard Madoff fondivalitseja ja maakler, kes vastutas fondi nimel finantsinstrumentide ostmise eest. Madoffi juhtum tõstatas mitu olulist eurofondidega seotud küsimust. Esiteks, millistel täpsetel tingimustel võib eurofondi nimel tegutsev deponitoorium delegeerida varade hoidmise alldeponitooriumile? Praeguses eurofondide direktiivis ei ole sõnagi täpsete tingimuste kohta, mille alusel võib hoidmist delegeerida.

Madoffi juhtum tõstatab ka huvide konflikti küsimuse. Täpsemalt, mil määral võiks investeerimisfondi valitsejal lubada kuuluda samasse kontserni alldeponitooriumiga, kellele hoidmine delegeeritakse? Kas tõesti võib eeldada, et fondivalitseja käitub alati viisil, mis kaitseb fondi investorite huve, kui valitseja on ka nende varade alldeponitoorium, millesse nad investeerivad? Mis puutub seoses deponitooriumi sõltumatusena tekkida võivasse huvide konflikti, on eurofondide direktiivis sätestatud üksnes üldpõhimõte, et äriühing ei saa valitseda eurofondi ja samal ajal tegutseda selle deponitooriumina. Eurofondide direktiivis puudub säte, mis käsitleks huvide konflikti, mis võib tekkida juhul, kui valitsemisfunktsioon ja deponitooriumifunktsioon on delegeeritud ühele ja samale kolmandale isikule.

Lõpetuseks tõi Madoffi juhtum esile ka eurofondi raamistiku üldised ebatäpsused, eriti seoses peadeponitooriumi vastutusega hoidmise delegeerimisel alldeponitooriumile. Vastutust delegeerimise korral käsitlevad liikmesriigid erinevalt, kuna asjaomases eurofondide direktiivis puuduvad ranged eeskirjad.

¹ Üheks finantskriisi tagajärjeks oli Lehman Brothers International Europe (Lehmani Ühendkuningriigi üksus) pankrot 2008. aastal. Selle üksuse teatavad kollektiivse investeerimisskeemi varad olid alldeponitooriumis (kuigi mitte-eurofond, oli regulatiivne mudel deponitooriumi eeskirjade poolest sarnane eurofondile).

Madoffi juhtum tõi esile olulise arengu eurofondide valdkonnas: kuigi eurofondide direktiivi deponitooriume käsitlevad sätted on jäänud samaks, on eurofondide investeerimiskeskond muutunud. Eurofondid saavad investeerida nüüd rohkematesse finantsvaradesse, mis võivad olla keerukamad ning mis võivad olla emiteeritud või mida hoitakse väljaspool ELi (nt tärkava turumajandusega riigid), fondide portfellid on üha mitmekesisemad ja rahvusvahelisemad.

Seepärast on saanud üha tavapärasemaks varade hoidmine alldeponitooriumides, et järgida fondi investeerimisstrateegiaid. Madoffi pettus näitas, et volitatud alldeponitooriumide kasutamisega seotud riskid ei ole just tühised. Varasid võib alldeponitooriumi tasandil kaotada nt seoses alldeponitooriumi pettuse, hooletuse või pankrotiga. Praeguse eurofondide raamistiku alusel ei ole selge, millised on deponitooriumi kohustused alldeponitooriumi valikul ja järelevalvel tema üle. Seepärast ei ole õiguslikult selge, mil määral deponitoorium vastutab kahjude eest alldeponitooriumi tasandil.

Tuleb märkida, et 12. juulil 2010 tegi komisjon ettepaneku laiendada investeringute tagamise skeeme eurofondide investoritele. Direktiivi 97/9/EÜ muudatuste eesmärk oli hõlmata olukorrad, kus deponitoorium vastutab eurofondi varade kadumamineku eest, kuid ei suuda katta oma kohustisi. See peaks olema lisavahendiks, millega suurendada eurofondi investorite kaitset. Praeguseks ei ole nõukogu ettepanekut veel siiski heaks kiitnud ja läbirääkimised jätkuvad.

Veel tõi finantskriis esile, et finantsinstitutsioonides laialt kasutatavad tasustamis- ja stimuleerimisskeemid suurendasid veelgi kriisi mõju ja ulatust. Tasustamispõhimõtted soodustasid lühiajaliste otsuste tegemist ja liigsete riskide võtmist.

Siseriiklike sanktsioonikordade analüüs, mille tegid komisjon ja järelevalvekomiteed (nüüd Euroopa järelevalveasutused), tõi esile mitmed erinevused ja puudused, mis võivad halvendada ELi õigusaktide nõuetekohast kohaldamist, finantsjärelevalve tõhusust ning kindlasti ka konkurentsi, finantsturgude stabiilsust ja ühtsust ning tarbijakaitset. Seepärast tegi komisjon 9. detsembri 2010. aasta teatises „Sanktsioonide tõhustamine finantsteenuste sektoris”² ettepaneku kehtestada ELi ühtsed miinimumstandardid teatavates põhiküsimustes, et toetada liikmesriikide sanktsioonikordade ühtlustamist ja tugevdamist. Komisjon on sellised ühised eeskirjad asjaomasele sektorile kohandatuna lisanud kõigisse oma viimastesse ettepanekutesse vaadata läbi sektoripõhised ELi asjaomased õigusaktid (CRD IV, MiFID, turu kuritarvitamise direktiiv, läbipaistvuse direktiiv). Sellise töö laiendamine eurofondide raamistikule on selle protsessi loomulik jätk

Käesolev ettepanek on osa suuremast õigusaktide paketist, mille eesmärk on taastada tarbijate usaldus finantsturgude vastu. Paketil on veel kaks osa. Esimesega muudetakse oluliselt kindlustusvahendusteenuste direktiivi 2002/92/EÜ, et tagada tarbijatele kindlustustoodete ostmisel kõrgel tasemel kaitse. Paketi viimase osaga on kavas parandada jaeinvestorite jaoks investeerimisturu läbipaistvust (määruse ettepanek investeerimistoodete põhiteabe dokumentide kohta).

² KOM(2010) 716 (lõplik).

1.2. Huvitatud isikutega konsulteerimise ja mõju hindamise tulemused

1.2.1. Konsulteerimine huvitatud isikutega

Komisjon algatas 3. juulil 2009 avaliku konsultatsiooni eurofondide deponitöörüümide üle. Tagasisidet sellele anti sama aasta novembris³. Konsultatsiooni tulemusi, millele tehnilise panuse lisas ESMA, kajastatakse põhjalikult mõjuhinnangus.

Komisjoni talitused algatasid 9. detsembril 2010 teise avaliku konsultatsiooni eurofondide deponitöörüümide funktsiooni ja juhtivate töötajate tasustamise kohta, mis lõppes 31. jaanuaril 2011. Kokku saadi 58 vastust, millest enamik selgelt toetas läbivaatamise algatust eriti deponitöörüümi funktsiooni selgitamise ja õigusmaastiku lihtsustamise osas, milleks on kavas direktiivi ühtlustada alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate direktiiviga⁴. Seevastu deponitöörüümide vastutuse küsimuses oli vastajate seisukoht kriitilisem⁵. Tagasiside mõlemale konsultatsioonile on esitatud kõnealuse mõjuhinnangu 2. lisas.

Halduskaristuste küsimuses kajastab see aruanne vastuseid komisjoni talituste poolt selleks puhuks koostatud küsimustikule, mis saadeti Euroopa väärtpaperikomiteele ja samuti ESMA-le. Kokkuvõte liikmesriikide vastustest on esitatud mõjuhinnangu 7. lisas.

1.2.2. Mõju hindamine

Mõjuhinnangus keskenduti viiele teemale: õigus tegutseda deponitöörüümina, hoidmise delegeerimise kriteeriumid, vastutus hoiul olevate finantsinstrumentide kadumaminekul, eurofondide juhtide tasustamine ja sanktsioonid eurofondide tingimuste rikkumise korral.

Õigus tegutseda deponitöörüümina

Praeguse eurofondide raamistikuga ei selgitata piisavalt, millised asutused võivad tegutseda eurofondi deponitöörüümina. Vastavalt artikli 23 lõikele 3 on liikmesriikidel märkimisväärne vabadus määrata, milliseid asutusi nad peavad sobivaks tegutsema eurofondide deponitöörüümidenä, tingimusel et need asutused vastavad artikli 23 lõike 2 nõuetele (st nende suhtes kehtivad usaldatavusnormatiivid ja rakendatakse järelevalvet).

See on tinginud liikmesriikide erineva lähenemise: 17 liikmesriigist, kes nõuavad, et deponitöörüümid on krediidasutused, on 12 kehtestanud hoidmisfunktsiooni ja muude seonduvate eurofondi deponitöörüümi funktsioonide täitmiseks kapitali erinõuded. Nendes liikmesriikides, kus lubatakse muudel üksustel kui krediidasutustel tegutseda eurofondi deponitöörüümina, nõutakse ainult kolmes, et deponitöörüümid täidavad täiendavaid kapitalinõudeid.

Riigipõhised erinevused nõuetes, millele eurofondide deponitöörüümidenä tegutsevad üksused peavad vastama, võivad põhjustada suurt õiguslikku ebakindlust ja erinevusi investorikaitse tasemes. Peale selle kujutab muudel üksustel kui krediidasutustel või investeerimisühingutel

³ Kättesaadav veebisaidil: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/ucits/feedback_statement_en.pdf

⁴ Vastajate kategooriad: äriühingud ja nende ametiliidud (46), liikmesriikide ametiasutused (11) ja tarbijaorganisatsioonid (1).

⁵ Järgmistel aadressidel on vastavalt kättesaadavad kaks avalikku konsultatsiooni: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/ucits/consultation_paper_en.pdf ja http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/ucits/consultation_paper_en.pdf

depositooriumina tegutsemise lubamine nii, et ei kohaldata miinimumkapitalinõudeid, märkimisväärsel riski seoses kõnealustele üksustele kättesaadavate vahenditega.

Sõelale jäi kolm võimalust, kuidas ühtlustada see, millised asutused loetakse pakkuvat usaldatavusnormatiivide ja kapitalinõuete alusel piisavat tagatist, et täita depositooriumi ülesannet. Mõjuhinnaangus jõutakse järeldusele, et nii krediitiasutused kui ka reguleeritud investeerimisühingud pakuvad usaldatavus- ja kapitalinõuete ning tõhusa järelevalve alusel piisavaid tagatiseid, et tegutseda eurofondide depositooriumidena. Teisi asutusi (nt õigusbürood, notarid) ei loeta pakkuvaks selliseid garantiisid ning kui nad tahaksid tegutseda eurofondide depositooriumidena, peaksid nad saama reguleeritud investeerimisühinguteks. Kuna enamik eurofondide depositooriumidest on juba krediitiasutused või reguleeritud investeerimisühingud, puudutaks valitud võimalus ainult väheseid litsentseerimata teenuseosutajaid. Notarid ja õigusbürood võiksid loomulikult jätkata oma traditsioonilises valdkonnas mitte-eurofondide (nt väiksed riskikapitali- ja erakapitalifondid, mis väga harva investeerivad noteeritud väärtpaberitesse) depositooriumidena.

Varade hoidmise delegeerimine

2001. aastal kehtestatud eurofondide direktiivi muudatustega laienes eurofondide lubatud varaklasside valik⁶. Selle tulemusena investeerivad eurofondide valitsejad nüüd palju enamates riikides ja palju keerukamatesse instrumentidesse kui 1985. aastal. Kuna erinevates kolmandates riikides tekivad üha uued investeerimisvõimalused, on üha sagedamini vaja määrata nendes jurisdiktsioonides alldepositoorium.

Hoolimata sobilike investeerimisinstrumentide valiku laiendamisest ei määrata eurofondide direktiivis kindlaks tingimusi, mida kohaldatakse juhul, kui depositoorium delegeerib hoidmise alldepositooriumile. Selgusetuks jäävad nii delegeerimise tingimused (nt delegeerimise objektiivne põhjus, alldepositooriumi valimiseks vajalik kvalifikatsioon, alldepositooriumi pideva järelevalve rangus kui ka tingimused, mille kohaselt erandkorras võib hoidmise delegeerida kolmanda riigi depositooriumile, kes ei vasta usaldatavusnormatiividele ega järelevalvestandarditele.

Mõjuhinnaangus järeldatakse, et varade hoidmise delegeerimist tuleks reguleerida eeskirjadega alldepositooriumi valikul rakendatava hoolsuse ja alldepositooriumi tegevuse pideva järelevalve kohta. Nendel harvadel juhtudel, kus eurofondi investeerimisstrateegia hõlmaks investeerimist sellistes riikides väljaantud finantsinstrumentidesse, kus nõutakse kohalikku hoidmist ning kus ei tegutse ühtegi eespool nimetatud delegeerimisnõuetele ja usaldatavusnormatiividele vastavat depositooriumi, peaks delegeerimine olema siiski lubatud seni, kuni rangelt kindlaksmääratud tingimused on täidetud.

Vastutus

Vastavalt eurofondide direktiivi artiklile 24 vastutatakse hoiul olnud ja kadumaläinud finantsinstrumentide eest ainult juhul, kui põhjendamatult ei ole tulnud toime oma kohustustega või ülesandeid on täidetud väärtalt. Neid juriidilisi mõisteid on liikmesriikides tõlgendatud erinevalt ja see on tinginud erinevusi investorite kaitses. Mõni liikmesriik

⁶ Sealhulgas rahaturuinstrumentid, indeksipõhised fondid, börsil kaubeldavad fondid, fondifondid, tuletisinstrumentid (optsioonid, vahetuslepingud, futuurid/forwardtehingud) või muud börsivälised tuletisinstrumentid. Direktiiv 2007/16/EÜ on kättesaadav järgmisel veebisaidil:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:079:0011:0019:EN:PDF>

kohaldab nn range vastutuse korda, mille korral deponitoriumil on otsene kohustus tagastada eurofondile kadumaläinud vara, samas kui teistes riikides on seisukoht, et varade kadumaminek ei tähenda alati deponitoriumi põhjendamatut toimetulematust oma kohustustega, mis peaks panema kõnealusele deponitoriumile vastutuse. Seega ei ole vastutuse standard kõigis liikmesriikides sama.

Vastutuse küsimus on kõige olulisem hoidmise delegerimise korral. Artikli 22 lõike 2 kohaselt ei mõjuta deponitoriumi vastutust „asjaolu, et deponitorium on kogu talle hoiule antud vara või osa sellest varast andnud hoiule kolmandale isikule”. Eurofondide direktiiv ei sisalda täiendavaid sätteid, millega reguleeritaks vastutust finantsinstrumentide kadumamineku korral, kui hoidmine on delegeritud kolmandale isikule. Küsimust reguleeritakse artikli 22 lõikes 2 väga üldiselt, mis annab liikmesriikidele suure vabaduse tõlgendamisel. Näiteks mõni liikmesriik on kehtestanud ainult kohustuse teostada alldeponitoriumi üle järelevalvet, mis tähendab, et deponitoriumi ei loeta vastutavaks kahju korral, kui ta tõendab, et järelevalvekohustust täitis ta nõuetekohaselt (hooletusepõhine standard). Teised liikmesriigid seevastu on kehtestanud kohustuse tagastada varad sõltumata sellest, kas kontrollikohustust eirati. Madoffi juhtum tõi esile olemusliku erinevuse range vastutuse ja hooletusepõhise standardi vahel.

Mõjuhinnaangus jõutakse järeldusele, et nn range vastutuse standard, millega kohustatakse deponitoriumi tagastama hoidmise käigus kadumaläinud instrumendid sõltumata veast või hooletusest, soodustab nii investorite kõrgel tasemel kaitse tagamist kui ka kogu ELis ühtsete standardite kehtestamist. Lähtudes jaeklientide vajadustest peaks vastutus hoiul olevate instrumentide kadumamineku korral põhinema ühtsel ELi standardil, mis tähendab ranget vastutust kadumaläinud instrumentide tagastamisel peadeponitoriumi kulul ilma võimaluseta vabastada peadeponitorium vastutusest hoidmise delegerimise korral.

Tasustamine

Kuna eurofondi valitsejate tasustamine põhineb vähemalt osaliselt fondi tulemustel, on olemas stiimul tõsta fondi portfelli riskitaset võimaliku tulu suurendamiseks. Samas on kõrgema riskitaseme tõttu fondi investorite kahjusaamise võimalus suurem sellest, kui oleks võinud eeldada fondi avaldatud riskiprofiili alusel. Tasustamisstruktuurid võivad olla koostatud nii, et valitsejad osalevad tekkinud tulus, kuid ei osale tekkinud kahjumis, mis loob täiendava stiimuli kasutada suurema riskiga strateegiaid. Peale selle avaldatakse tasustamisstruktuurid harva fondi pakkumisdokumentides, mistõttu valitsejad ei pea investoritele aru andma fondi tulemustest sõltuvate tegurite kohta juhtide tasustamises.

Kavas on kehtestada nõue, et eurofondi valitseja rakendab tasustamispoliitikat, mis on kooskõlas eurofondi nõuetekohase riskijuhtimisega ja vastab tasustamise miinimumnõuetele. Eurofondi valitseja peaks samuti olema kohustatud piisava täpsusega avaldama finantsaasta tasud eurofondi majandusaasta aruandes.

Sanktsioonid

Komisjon analüüsis eurofondide kohustuste rikkumise korral määratavate sanktsioonide siseriiklikke eeskirju ning silma torkas kolm asja: i) sama liiki rikkumise korral määratud rahaliste karistuste (st trahvid) erinev suurus; ii) halduskaristuse summa määramisel kasutati eri kriteeriume ning iii) sanktsioonide kasutamise erinev tase.

Poliitiline valik on saavutada sanktsioonikordade vähemalt miinimumühtlustamine, nõudes i) halduskaristuste ja -meetmete miinimumloetelu (sealhulgas haldustrahvide

maksimumsummade alumise piiri ühtlustamine), ii) sanktsioonide määramise kriteeriumide miinimumloetelu ning iii) et pädevad asutused ja fondivalitsejad loovad väärkäitumisest teatamise mehhanismid. Sellist sanktsioonikorda kohaldataks loetelus olevate rikkumiste suhtes, kui rikutakse eurofondide direktiivi investorikaitse tagamise peamisi punkte.

2. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

2.1. Depositooriumide kohustusi käsitlevad eeskirjad

Seoses depositooriumi peakohustustega, milleks on varade hoidmine ja järelevalve, on ettepanekuga kavas muuta eurofondide direktiivi artiklit 22 järgmiselt:

Artikli 22 lõikega 1 täpsustatakse, et iga eurofondi jaoks määratakse üks depositoorium. Selle nõudega tahetakse tagada, et ühel fondil ei saaks olla mitut depositooriumi.

Artikli 22 lõikega 2 on kavas kindlaks määrata, et depositooriumi määramine on tõendatud kirjaliku lepinguga.

Artikli 22 lõikega 3 ühtlustatakse depositooriumi järelevalvekohustused seoses lepingulises vormis ja äriühinguna asutatud eurofondidega. Kõnealused kohustused hõlmavad kohaldatavatele eeskirjadele vastavuse kontrolli juhul, kui eurofondi aktsiaid müüakse, lastakse välja, ostetakse tagasi, võetakse tagasi ja tühistatakse; kontrolli, et mis tahes teenustasu kantakse üle tavapärase aja jooksul; kontrolli, et äriühinguna asutatud fondi tulu kasutatakse kooskõlas kohaldatava siseriikliku õiguse ja põhikirjaga, tagades, et eurofondi osakuväärtus on arvutatud vastavalt kohaldatavale siseriiklikule õigusele ja fonditingimustele ning et täidetakse fondivalitseja või äriühinguna asutatud fondi juhiseid.

Artikli 22 lõige 4 sisaldab üksikasjalikke sätteid rahavoogude järelevalve kohta. Selle lõikega tagatakse, et depositooriumil on ülevaade eurofondi kõigist varadest, sealhulgas rahast. Selle lõikega tagatakse ka, et ilma depositooriumi teadmata ei avata ühtegi fondi tehingutega seotud sularahakontot. Eesmärk on vältida raha petturliku ülekandmise võimalust. Selle lõikega luuakse ka eraldamise nõue, nii et mis tahes finantsinstrument, mida depositooriumi kontodel hoitakse eurofondi nimel, peaks olema eristatav depositooriumi oma varadest ning igal ajal peaks olema tuvastatav, et see kuulub kõnealusele eurofondile; selline nõue peaks pakkuma investorile lisakaitset juhul, kui depositoorium ei suuda kohustusi täita.

Artikli 22 lõikega 5 hakatakse vahet tegema 1) varade hoidmise kohustusel seoses finantsinstrumentidega, mida saab hoida depositooriumis, ning 2) omandiõiguse tõendamise kohustusel seoses ülejäänud varaliikidega. Viide füüsilistele varadele, nt kinnisvara või kaup, ei ole vajalik, kuna sellised varad ei saa praegu kuuluda eurofondi portfelli.

Artikli 25 uus lõige 2 sisaldab mitut tavapärast sätet äritegevuse ning huvide konfliktide vältimise ja juhtimise kohta.

Sellega seoses kehtestatakse artikliga 26b uued rakendusmeetmed, määraes kindlaks üksikasjalikud tingimused depositooriumi kontrolli ja hoidmise funktsioonide täitmiseks, sealhulgas i) finantsinstrumentide tüübid, mida depositooriumi hoidmiskohustus hõlmab; ii) tingimused, mille alusel võib depositoorium täita hoidmise kohustust seoses väärtpaberite keskedepositooriumis registreeritud finantsinstrumentidega ning iii) tingimused, mille alusel depositoorium jälgib nimelistena emiteeritud ning emitendi või registripidaja registreeritud finantsinstrumente.

2.2. Delegeerimist käsitlevad eeskirjad

Artikli 22 lõikes 7 määratletakse tingimused, mille kohaselt depositeoriumi hoidmise kohustuse võib delegeerida alldepositeoriumile. Üldiselt ühtlustatakse tingimused ja nõuded, mille kohaselt eurofondi depositeorium võib usaldada varade hoidmise kohustuse kolmandale isikule, alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate direktiiviga.

Artikliga 26b volitatakse komisjoni võtma vastu delegeeritud õigusakte, milles määratakse täpsemalt kindlaks depositeoriumi algsed ja pidevad hoolsusnõuded, sealhulgas need, mis kohalduvad alldepositeoriumi valikul ja määramisel.

2.3. Eeskirjad õiguse kohta tegutseda eurofondi depositeoriumina

Võttes arvesse erinevaid siseriiklikke depositeoriumide tegevuse suhtes kohaldatavaid sobivuskriteeriume, on ettepanekuga kavas muuta artikli 23 lõiget 2, koostades ammendava loetelu üksustest, mis võivad tegutseda depositeoriumina. Poliitiline valik on lubada ainult krediitiasutustel ja investeerimisühingutel tegutseda eurofondide depositeoriumidena. Artiklis 23 on üleminekusätted nende eurofondide jaoks, kes on depositeoriumiks nimetanud üksused, mis ei saa enam depositeoriumina tegutseda.

2.4. Vastutust käsitlevad eeskirjad

Artikli 24 lõikega 1 selgitatakse eurofondide depositeoriumide vastutust juhul, kui kaduma läheb hoiul olev finantsinstrument. Selle lõike kohaselt on eurofondi depositeorium kohustatud juhul, kui hoiul olev finantsinstrument läheb kaduma, tagastama eurofondile sama tüüpi finantsinstrumendi või vastava summa. Ühtegi vastutusest vabastust varade kadumamineku korral ei tuleks ette näha, välja arvatud juhul, kui depositeorium suudab tõestada, et kadumamineku põhjustas „väline sündmus, mille üle tal puudub mõistlik kontroll”. Peale selle tehti selgeks, et varade kadumamineku korral on eurofondi depositeoriumil üldine kohustus tagastada „põhjendamatu viivitusega” eurofondile sama tüüpi finantsinstrumendid või vastav summa.

Artikliga 26b nähakse ette vastavad rakendusmeetmed, et selgitada teatavaid tehnilisi aspekte, nt olukordi, kui hoiul olev instrument loetakse kadumaläinuks.

Artikli 24 lõige 2 sisaldab nõuet, mille kohaselt ei mõjuta depositeoriumi vastutust asjaolu, et depositeorium on kogu varade hoidmise ülesande või osa sellest usaldanud kolmandale isikule. Selle tulemusena on depositeorium kohustatud tagastama hoiul olnud ja kaduma läinud instrumendid, isegi kui see juhtus alldepositeoriumis. Nagu eespool nimetatud, ei ole kavas näha ette vastutusest vabastamist (kas õiguse või lepingu alusel) alldepositeoriumis varade kadumamineku korral.

Artikli 24 lõike 2 kohaselt (vastupidiselt alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate direktiivi artikli 21 lõikele 12) loetakse depositeorium seega vastutavaks instrumendi tagastamise eest, seda samuti delegeerimise korral ilma võimaluseta lepinguga vastutusest vabastada. Selline vastutuse suurendamine varade hoidmise delegeerimise korral tundub põhjendatud, võttes arvesse väga laia investorite baasi ja seda, et eurofondid on suunatud jaeklientidele. Asjakohaseks ei peeta sellise korra kehtestamist, millega antaks depositeoriumidele lepinguline võimalus saada vabastus vastutusest, nagu see on lubatud alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate direktiiviga. Samuti ei peeta sobivaks võimalust vabastada depositeorium vastutusest juhul, kui varad on kantud üle alldepositeoriumile, mis ei vasta delegeerimise kriteeriumidele.

2.5. Vaidlustusmenetlus

Artikli 24 lõikes 5 käsitletakse kaebuste esitamist depositooriumi vastu. Kõnealuse lõikega ühtlustatakse nii äriühinguna asutatud kui ka lepinguliste eurofondide investorite õigused nii, et nad mõlemad saavad esitada nõudeid seoses depositooriumide vastutusega sõltuvalt depositooriumi, fondivalitseja ja osakuomaniku vahelise suhte õiguslikust laadist kas otse või kaudselt (läbi fondivalitseja).

2.6. Tasustamine

Kavandatud artiklid 14a ja 14b kajastavad praegust poliitikat seoses kõrgema juhtkonna, riskivõtjate ja kontrollifunktsiooni täitjate tasustamisega. Neid põhimõtteid peaks samuti kohaldama nende suhtes, kes valitsevad eurofondi, olgu siis äriühinguna asutatud fondina või fondivalitsejana.

2.7. Juurdepääs telefonikõnede ja andmeliikluse väljavõtetele

Olemasolevad telefonikõnede salvestused ja andmeliikluse väljavõtted kujutavad endast olulist tõendit, mille alusel on võimalik avastada ja tõestada eurofondi direktiivi sätete rikkumist. Seepärast muudetakse artiklit 98, et tagada, et pädevatel asutustel on võimalik nõuda olemasolevaid telefonikõnede ja andmeliikluse väljavõtteid, mida omab sideoperaator või eurofond, fondivalitseja, äriühinguna asutatud fond või depositoorium, kui on põhjendatult alust arvata, et sellised väljavõtted, mis on seotud uurimise all oleva küsimusega, võivad olla olulised eurofondi direktiivi sätete rikkumise tõestamisel. Peaks olema ka selge, et kõnealused väljavõtted ei käsitle siiski nendega seotud teate sisu.

2.8. Sanktsioonid ja meetmed

Artiklid 99a–99e kajastavad finantsteenuste sektori sanktsioone ja meetmeid käsitlevat praegust horisontaalset poliitikat. Nendes määratakse kindlaks ühine lähenemisviis peamistele eurofondide direktiivi rikkumistele. Artiklis 99a sätestatakse peamiste rikkumiste loetelu. Sellega kehtestatakse ka halduskaristused ja -meetmed, mida pädevad asutused peaksid võima määrata peamiste rikkumiste korral.

3. MÕJU EELARVELE

Mõju ELi eelarvele puudub, kuna kõnealuste ülesannete täitmist ei ole vaja täiendavalt rahastada ega ole selleks vaja täiendavaid töökohti. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ette nähtud ülesanded kuuluvad kõnealuse asutuse vastutusvaldkonda, seega selle jaoks finantsselgituses heakskiidetud eraldatavad vahendid ja töötajad on piisavad, et lihtsustada nende ülesannete täitmist.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2009/65/EMÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta seoses depositooriumi funktsioonide, tasustamispoliitika ja sanktsioonidega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 53 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut⁷,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga ettepanekut⁸,

olles konsulteerinud Euroopa andmekaitseinspektoriga,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ⁹ tuleks muuta, et võtta arvesse turu arengut ja turuosaliste ja järelevalveasutuste seniseid kogemusi, ning et eriti tegeleda depositooriumide kohustust ja vastutust, tasustamist ja sanktsioone käsitlevate siseriiklike sätete erinevusega.
- (2) Et vähendada halvasti kavandatud tasustamisstruktuuride võimalikku negatiivset mõju usaldusväärsele riskijuhtimisele ja üksikisikute riskikäitumise kontrollimisele, tuleks vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate (eurofondid) valitsejatele panna selge kohustus kehtestada selliste töötajate kategooriatele, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt nende valitsetavate eurofondide riskiprofiile, usaldusväärse ja tõhusa riskijuhtimisega kooskõlas olev tasustamispoliitika ja -tavad ning neid rakendada. Need töötajate kategooriad peaksid hõlmama vähemalt kõrgemat juhtkonda, riskide võtjaid, kontrollifunktsiooni täitjaid ja kõiki töötajaid, kelle kogu töötasu on sama suur kui kõrgema juhtkonna liikmetel ja

⁷ ELT C, lk.

⁸ ELT C, lk.

⁹ ELT L 302, 17.11.2009, lk 32.

riskide võtjatel. Kõnealused eeskirjad peaksid kehtima ka eurofondi investeerimisühingute suhtes, kes ei määra fondivalitsejat.

- (3) Tasustamispoliitika põhimõtetes tuleks märkida, et eurofondide valitsejad võivad kohaldada kõnealuseid poliitikapõhimõtteid erinevalt, lähtudes nende enda ja nende valitsetavate eurofondide suurusest, oma sisestruktuurist ning oma tegevuse olemusest, ulatusest ja keerukusest.
- (4) Käesolevas direktiivis sätestatud usaldusväärset tasustamispoliitikat käsitlevad põhimõtted peaksid olema kooskõlas komisjoni 30. aprilli 2009. aasta soovitusel 2009/384/EÜ (palgapoliitika kohta finantsteenuste sektoris)¹⁰ põhimõtetega, mis peaksid direktiivi põhimõtteid täiendama.
- (5) Et edendada tasustamispoliitika ja -tavade hindamisega seotud järelevalvetegevuse ühtlustamist, peaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010¹¹ asutatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) tagama, et varade valitsemise sektori jaoks on olemas usaldusväärsed tasustamispoliitika suunised. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010¹² asutatud Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) peaks aitama ESMA-l kõnealuseid suuniseid välja töötada.
- (6) Tasustamist käsitlevad sätted ei tohiks piirata aluslepingutega tagatud põhiõiguste täielikku kasutamist, siseriiklike lepingu- ja tööõiguse üldpõhimõtteid, kohaldatavaid õigusakte seoses aktsionäride õiguste ja osaluse ning asjaomase asutuse haldus- ja järelevalveüksuste üldiste kohustustega, samuti vajaduse korral tööturu osapoolte õigust sõlmida ja jõustada kollektiivlepinguid vastavalt siseriiklikule õigusele ja tavadele.
- (7) Et tagada asjaomaste regulatiivsete nõuete piisav ühtlustamine eri liikmesriikides, tuleks vastu võtta lisaeeskirjad, milles määratakse kindlaks depositeoriumide ülesanded ja kohustused, määratakse juriidilised isikud mida saab nimetada depositeoriumideks, ning selgitatakse depositeoriumide vastutust juhul, kui eurofondi varad lähevad hoidmisel või depositeoriumipoolse järelevalveülesannete ebapiisava täitmise korral kaduma. Ülesannete sellise ebapiisava täitmise tulemuseks võib olla varade kadumaminek, aga ka varade väärtuse langus, kui nt depositeorium lubab investeringuid, mis ei olnud kooskõlas fonditingimustega, mistõttu avalduvad investorile ettenägematud või ennustatavad riskid. Täiendavate eeskirjadega tuleks ka selgitada tingimusi, mille alusel võib depositeoriumi funktsioone delegeerida.
- (8) Vaja on selgitada, et eurofond peaks määrama üheainsa depositeoriumi, kes teostab üldist järelevalvet eurofondi varade üle. Ühe depositeoriumi nõudega peaks olema tagatud, et depositeoriumil on ülevaade kõigist eurofondi varadest ning nii fondivalitsejatel kui ka investoritel on üks koht, kuhu pöörduda probleemid tekkimisel seoses varade hoidmise või järelevalvefunktsiooni täitmisega. Varade hoidmine hõlmab nii varade hoiul olemist või sellist laadi varade puhul, mida ei ole võimalik hoiul hoida, kõnealuste varade omandiõiguse tõendamist, samuti kõnealuste varade kohta andmete säilitamist.

¹⁰ ELT L 120, 15.5.2009, lk 22

¹¹ ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.

¹² ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

- (9) Depositoorium peaks ülesandeid täites tegutsema ausalt, õiglaselt, professionaalselt, sõltumatult ja eurofondi või eurofondi investorite huvides.
- (10) Et tagada kõigis liikmesriikides ühine lähenemisviis depositooriumide kohustuste täitmisele sõltumata eurofondi juriidilisest vormist on vaja koostada järelevalvekohustuste ühtne loetelu, mis kehtib nii äriühingu vormis eurofondile (äriühinguna asutatud fond) kui ka lepingulises vormis eurofondile.
- (11) Depositoorium peaks vastutama eurofondi rahavoogude nõuetekohase järelevalve eest ja eelkõige tagama, et investorite raha ja eurofondile kuuluv raha on kajastatud õigesti eurofondi nimel või eurofondi nimel tegutseva fondivalitseja nimel või eurofondi nimel tegutseva depositooriumi nimel avatud kontodel. Seepärast tuleks vastu võtta üksikasjalikud sätted rahavoo järelevalve kohta, et tagada investorite tõhus ja samal tasemel kaitse. Tagades, et investorite raha on kajastatud sularahakontodel, peaks depositoorium võtma arvesse komisjoni 10. augusti 2006. aasta direktiivi 2006/73/EÜ (millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/39/EÜ seoses investeerimisühingute suhtes kohaldatavate organisatsiooniliste nõuete ja tegutsemistingimustega ning nimetatud direktiivi jaoks määratletud mõistetega)¹³ artiklis 16 sätestatud põhimõtteid.
- (12) Et ennetada raha petturlikke ülekandeid, tuleks nõuda, et ilma depositooriumi teadmata ei avataks ühtegi kontot, mis on seotud fondi tehingutega.
- (13) Mis tahes instrument, mida hoitakse eurofondi jaoks, peaks olema eristatav depositooriumi oma varadest ning igal ajal peaks saama tuvastada, et see kuulub kõnealusele eurofondile; selline nõue peaks investorile pakkuma lisakaitset juhul, kui depositoorium ei suuda kohustusi täita.
- (14) Lisaks praegusele kohustusele hoida eurofondile kuuluvaid varasid peaks uute eeskirjade alusel eristama neid varasid, mida saab võtta hoiule, ja neid varasid, mida hoiule ei võeta, kuid mille puhul kohaldatakse selle asemel andmete säilitamist ja omandiõiguse tõendamist. Hoiule võetavate varade rühm peaks olema selgelt eristatud, kuna kohustus tagastada kadumaläinud varad peaks kohalduma ainult kõnealuse spetsiifilise finantsvarakategooria suhtes.
- (15) Vaja on kindlaks määrata tingimused, mille alusel võib depositoorium delegeerida hoidmise kohustuse kolmandale isikule. Delegeerimine ja edasidelegeerimine peaksid olema objektiivselt põhjendatud ja sõltuma rangetest nõuetest seoses kolmanda isiku sobivusega delegeeritud funktsiooni täitmiseks ja seoses vilumuse, hoolikuse ja ettevaatlikkusega, mida depositoorium peaks rakendama kõnealuse kolmanda isiku valikul, määramisel ja järelevalvel. Ühtsete turutingimuste ja ühtlaselt kõrgel tasemel investorikaitse saavutamiseks tuleks kõnealused tingimused viia kooskõlla nendega, mida kohaldatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiivile 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010¹⁴.-{-} Vastu tuleks võtta sätted, millega tagatakse, et kolmandatel isikutel on vajalikud vahendid oma kohustuste täitmiseks ning et nad eraldavad eurofondi varad.

¹³ ELT L 241, 2.9.2006, lk 26.

¹⁴ ELT L 174, 1.7.2011, lk 1.

- (16) Varade hoidmise usaldamist väärtpaberiarveldussüsteemi käitajale, nagu sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiivis 98/26/EÜ (arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides)¹⁵, või sarnaste teenuste osutamise usaldamist kolmanda riigi väärtpaberiarveldussüsteemidele ei käsitata hoidmisfunktsiooni delegeerimisena.
- (17) Kolmandal isikul, kellele varade hoidmine delegeeritakse, peaks olema võimalik omada omnibus-kontot ühise kontona, kus eurofondide varad on üksteisest eraldatud.
- (18) Kui hoidmine on delegeeritud kolmandale isikule, tuleb ka tagada, et kolmanda isiku suhtes kohaldatakse erinõudeid seoses tõhusate usaldatavusnormatiivide ja järelevalvega. Veel tuleks korrapäraselt läbi viia välisauditid, et tagada, et finantsinstrumendid on selle kolmanda isiku valduses, kellele hoidmine delegeeriti.
- (19) Et tagada investorikaitse ühtlaselt kõrge tase, tuleks vastu võtta sätted äritegevuse ja huvide konfliktide lahendamise kohta ning neid tuleks kohaldada igas olukorras, sealhulgas hoidmise kohustuse delegeerimise korral. Kõnealuste eeskirjadega tuleks eelkõige tagada ülesannete ja funktsioonide selge jaotus depositeoriumi, eurofondi ja fondivalitseja vahel.
- (20) Et tagada investorite kaitse kõrge tase ning asjakohased usaldatavusnormatiivid ja pidev kontroll, on vaja koostada täielik loetelu üksustest, kes võivad tegutseda depositeoriumidena, kusjuures eurofondide depositeoriumidena võivad tegutseda üksnes krediitiasutused ja investeerimisühingud. Et muud asutused, kellel võis varem olla luba tegutseda eurofondide depositeoriumidena, saaksid muuta end nõuetele vastavateks üksusteks, tuleks kõnealuste üksuste jaoks ette näha üleminekusätted.
- (21) Vaja on täpsustada ja selgitada eurofondide depositeoriumide vastutust juhul, kui kaduma läheb hoiul olev finantsinstrument. Depositeorium peaks olema hoiul oleva finantsinstrumendi kadumamineku korral kohustatud tagastama eurofondile sama liiki finantsinstrumendi või vastava summa. Vastutusest vabastust varade kadumamineku korral ei tuleks ette näha, välja arvatud juhul, kui depositeorium suudab tõestada, et kadumamineku põhjustasid „välised sündmused, mille üle tal puudub mõistlik kontrollivõimalus ning mille tagajärgi ei oleks olnud võimalik vältida, vaatamata kõigile pingutustele nende ärahoidmiseks”. Sellega seoses ei tohiks depositeoriumil olla võimalik tugineda vastutusest hoidumise eesmärgil oma siseolukorrale, näiteks töötaja toime pandud pettusele.
- (22) Kui depositeorium delegeerib varade hoidmise ülesande edasi ja kolmanda isiku poolt hoitavad varad lähevad kaduma, peaks depositeorium selle eest vastutust kandma. Samuti tuleks sätestada, et depositeorium on kohustatud hoiul olnud instrumendi kadumamineku korral tagastama sama liiki finantsinstrumendi või vastava summa, isegi kui see läks kaduma alldepositeoriumis. Depositeorium on sellest kohustusest vabastatud üksnes juhul, kui ta suudab tõestada, et kadumamineku põhjustasid välised sündmused, mille üle tal puudub mõistlik kontrollivõimalus ning mille tagajärjed olid vältimatud vaatamata kõigile pingutustele nende ärahoidmiseks. Sellega seoses ei tohiks depositeoriumil olla võimalik tugineda vastutusest hoidumise eesmärgil oma siseolukorrale, näiteks töötaja toime pandud pettusele. Depositeoriumis või

¹⁵ EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45.

alldepositooriumis varade kadumamineku korral ei peaks saama vastutusest vabastada ei seaduse ega lepingu alusel.

- (23) Iga eurofondi investor peaks saama esitada nõudeid seoses depositeeriumide vastutusega kas otse või kaudselt läbi fondivalitseja. Kaebuste esitamine depositeeriumi vastu ei peaks sõltuma eurofondi juriidilisest vormist (äriühingu vormis või lepingulises vormis) ega depositeeriumi, fondivalitseja ja osakuomanike suhte juriidilisest laadist.
- (24) Komisjon tegi 12. juulil 2010 ettepaneku muuta Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiivi 97/9/EÜ investeringute tagamise skeemide kohta¹⁶. On oluline, et 12. juuli 2010. aasta ettepanekut täiendatakse, selgitades eurofondi depositeeriumi ja alldepositeeriumide kohustusi ja vastutuse ulatust, et tagada eurofondide investorite kõrgel tasemel kaitse juhul, kui depositeerium ei suuda täita käesolevas direktiivis sätestatud kohustusi.
- (25) Vaja on tagada, et depositeeriumide suhtes kehtivad samad nõuded sõltumata eurofondi juriidilisest vormist. Nõuete ühtsus peaks suurendama õiguskindlust, parandama investorikaitset ja toetama ühtsete turutingimuste loomist. Komisjon ei ole saanud teavet, et ükski äriühinguna asutatud fond oleks kasutanud erandit üldisest kohustusest usaldada varad depositeeriumile. Seepärast võiks direktiivi 2009/65/EÜ nõudeid seoses äriühinguna asutatud fondi depositeeriumiga käsitada liigsetena.
- (26) Kooskõlas komisjoni 8. detsembri 2010. aasta teatisega sanktsioonide tõhustamise kohta finantsteenuste sektoris¹⁷ peaks pädevatel asutustel olema õigus kehtestada rahalisi karistusi, mis on piisavalt suured, et olla hoiatavad ja proportsionaalsed, et ületada nõuete rikkumisest saadavat kasu.
- (27) Selleks et tagada sanktsioonide ühtne kohaldamine liikmesriikides, peaksid liikmesriigid olema halduskaristuste või -meetmete tüübi ja rahaliste halduskaristuste suuruse kindlaksmääramisel kohustatud tagama, et pädevad asutused võtavad arvesse kõiki asjaomaseid asjaolusid.
- (28) Et tugevdada hoiatavat mõju üldsusele laiemalt ning teavitada neid eeskirjade eiramistest, mis võib kahjustada investorite kaitset, tuleks sanktsioonid avaldada, välja arvatud teatavatel täpselt kindlaksmääratud asjaoludel. Et tagada proportsionaalsuspõhimõtte järgimine, peaksid sanktsioonid olema avaldatud anonüümselt, kui avaldamine põhjustaks osalistele ebaproportsionaalset kahju.
- (29) Et avastada võimalikud rikkumised, peaksid pädevatel asutustel olema vajalikud uurimisvõimused ning nad peaksid kehtestama tõhusad mehhanismid, et toetada võimalikest või tegelikest rikkumistest teatamist.
- (30) Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikide kriminaalrikkumisi ja -karistusi käsitlevate õigusaktide mis tahes sätete kohaldamist.
- (31) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid, mis on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingus.

¹⁶ EÜT L 84, 26.3.1997, lk 22.

¹⁷ KOM(2010) 716 (lõplik).

- (32) Selleks et tagada käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamine, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte. Eelkõige tuleks komisjonile delegeerida õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada järgmist: asjaolud, mis tuleb esitada standardlepingus depositooriumi ja fondivalitseja või äriühinguna asutatud fondi vahel; tingimused depositooriumi funktsiooni täitmiseks, sealhulgas finantsinstrumendid, mida depositooriumi hoidmiskohustus hõlmaks, mis tingimustel depositoorium võib hoida keskdepositooriumis registreeritud finantsinstrumente ning mis tingimustel võib ta hoida nimelistena emitteeritud ja emitendi või registripidaja registreeritud finantsinstrumente; depositooriumide hoolsuskohustused; eraldamiskohustus; mis olukorras ja millistel tingimustel loetakse hoitavad finantsinstrumendid kaduma läinuks, mida lugeda välissündmusteks, mille üle asjaosalisel puudub mõistlik kontroll ja mille tagajärjed oleksid olnud vältimatud vaatamata kõigile mõistlikele pingutustele nende ärahoidmiseks. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ajal tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning nõuetekohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (33) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise avaldusega selgitavate dokumentide kohta¹⁸ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi komponentide ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (34) Selliste meetmete eesmärke, mida võetakse investorite usalduse suurendamiseks eurofondide vastu, muutes rangemaks nõuded seoses depositooriumide kohustuste ja vastutusega ning fondivalitsejate ja äriühinguna asutatud fondide tasustamispoliitikaga, samuti töötades direktiivi sätete peamiste rikkumiste jaoks välja ühtsed sanktsioonide määramise standardid, ei saa liikmesriigid piisavalt saavutada, kui nad tegutsevad üksteisest sõltumatult. Kuna ainult meetme võtmisega Euroopa tasandil saab kõrvaldada tuvastatud puudujäägid ja need on seega paremini saavutatavad liidu tasandil, peaks liit võtma vastu meetmed vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (35) Seepärast tuleks direktiivi 2009/65/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2009/65/EÜ muudetakse järgmiselt.

- (1) Lisatakse artiklid 14a ja 14b:

„Artikkel 14a

¹⁸ ELT L 369, 17.12.2011, lk 14.

1. Liikmesriigid nõuavad, et fondivalitsejad kehtestavad usaldusväärse ja tõhusa riskijuhtimisega kooskõlas olevad ja seda edendavad tasustamispoliitika ja -tavad ning kohaldavad neid, ega erguta võtma riske, mis ei ole kooskõlas nende valitsetavate eurofondide riskiprofiilide, tingimuste või põhikirjaga.

2. Tasustamispoliitika ja -tavad hõlmavad palku ja vabatahtlikke pensionihüvitisi.

3. Tasustamispoliitika ja -tavad kehtivad nendele töötajate kategooriatele, sealhulgas kõrgema juhtkonna liikmetele, riskide võtjatele, kontrollifunktsioonide täitjatele ja kõikidele töötajatele, kelle kogu töötasu on sama suur kui kõrgema juhtkonna liikmetel ja riskide võtjatel ning kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt fondivalitseja või tema valitsetavate eurofondide riskiprofiili.

4. ESMA annab kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1095/2010(*) artikliga 16 välja artiklile 14b vastavad suunised, mis on suunatud pädevatele asutustele. Nendes suunistes võetakse arvesse usaldusväärse tasustamispoliitika põhimõtteid, mis on esitatud komisjoni soovitusel 2009/384/EÜ(**), fondivalitsejate ja nende valitsetavate eurofondide suurust, sisemist korraldust ning nende tegevuse laadi, ulatust ja keerukust. Suuniste väljatöötamisel teeb ESMA tihedalt koostööd Euroopa Pangandusjärelevalvega (EBA), et tagada ühtsus teiste finantsteenuste sektorite (eriti krediidasutused ja investeerimisühingud) jaoks väljatöötatud nõuetega.

Artikkel 14b

1. Artiklis 14a osutatud tasustamispoliitika väljatöötamisel ja kohaldamisel järgib fondivalitseja alljärgnevat põhimõtet viisil ja ulatuses, mis on vastavuses tema suuruse ja sisemise korralduse ning tema tegevuse laadi, ulatuse ja keerukusega:

- (a) tasustamispoliitika on kooskõlas usaldusväärse ja tõhusa riskijuhtimisega ning edendab seda ega erguta võtma riske, mis ei ole kooskõlas tema valitsetava eurofondi riskiprofiilide, tingimuste või põhikirjaga;
- (b) tasustamispoliitika on kooskõlas fondivalitseja ja tema valitsetava eurofondi või selle investorite äristrateegia, eesmärkide, väärtuste ja huvidega ning sisaldab meetmeid huvide konflikti vältimiseks;
- (c) fondivalitseja juhtorgan võtab oma järelevalvefunktsiooni täites vastu tasustamispoliitika üldised põhimõtted ja vaatab need korrapäraselt läbi ning vastutab tasustamispoliitika rakendamise eest;
- (d) tasustamispoliitika rakendamine läbib vähemalt üks kord aastas keskse ja sõltumatu sisekontrolli, mille käigus kontrollitakse selliste tasustamisega seotud põhimõtete ja menetluste täitmist, mille on vastu võtnud järelevalvefunktsiooni täitev juhtorgan;
- (e) kontrollifunktsiooni täitjatele töötajatele makstakse tasu vastavalt sellele, kuidas nad saavutavad oma ülesannetega seotud eesmärged, sõltumata nende kontrollitavate tegevusvaldkondade töötulemustest;
- (f) riskijuhtimise ja eeskirjade järgimise kontrolli funktsiooni täitvate kõrgemate ametnike töötasu on töötasukomisjoni otsese järelevalve all;

- (g) kui tasustamine on seotud töötulemustega, põhineb tasu kogusumma üksikisiku ja asjaomase äriüksuse või eurofondi ja fondivalitseja töö kogutulemuste kombinatsiooni hindamisel, ning üksikisiku tulemuste hindamisel võetakse arvesse nii finants- kui ka mittefinantskriteeriume;
- (h) töötulemusi hinnatakse fondivalitseja valitsetava eurofondi äritsükli seisukohast sobiliku mitmeaastase raamistiku alusel, tagamaks, et hindamine põhineb pikemaajalistel töötulemustel ja tulemustasu väljamaksmine jaotub piisavale ajavahemikule, et võtta arvesse fondivalitseja valitsetavate eurofondide tagasivõtmispoliitikat ja investeerimisriske;
- (i) tagatud muutuvtasud on erandlikud ning neid makstakse ainult uute töötajate värbamisel ja ainult esimesel aastal;
- (j) kogu töötasu moodustava põhi- ja muutuvtasu vahel valitseb sobiv tasakaal ja põhitasu moodustab kogu töötasust piisavalt suure osa ning võimaldab rakendada täielikult paindlikku töötasude muutuvkomponentide poliitikat, sealhulgas kasutada võimalust jätta muutuvkomponent maksmata;
- (k) lepingu ennetähtaegse lõpetamisega seotud maksed peegeldavad aja jooksul saavutatud tulemusi ja on kavandatud nii, et nendega ei premeeritaks ebaõnnestumist;
- (l) töötulemuste hindamine, mida kasutatakse tasu muutuvosade või tasu muutuvosade reservi arvutamisel, sisaldab põhjalikku kohandamismehhanismi, et võtta arvesse kõiki asjakohaseid olemasolevaid ja tulevasi riske;
- (m) sõltuvalt eurofondi õiguslikust struktuurist ning eurofondi tingimustest või põhikirjast koosneb töötasust suur osa, mis on igal juhul vähemalt 50 % igast töötasude muutuvkomponendist, asjaomase eurofondi osakutest või võrdväärsest omandiõigusest või aktsiatega seotud instrumentidest või võrdväärsetest mitterahalistest vahenditest, välja arvatud juhul, kui eurofondi valitsemine moodustab alla 50 % fondivalitseja kogu valitsemisportfelliga, millisel juhul 50 % miinimum ei kehti.

Käesolevas punktis osutatud instrumentide suhtes kohaldatakse asjakohast säilituspoliitikat, mille eesmärk on viia stiimulid kooskõlla fondivalitseja, tema valitsetavate eurofondide ning nende investorite huvidega. Liikmesriigid ja nende pädevad asutused võivad seada piiranguid nimetatud instrumentide liikidele ja ülesehitusele või vajaduse korral teatavaid instrumente keelustada. Käesolevat punkti kohaldatakse nii vastavalt punktile n edasilükatud töötasu muutuvkomponendi kui ka edasi lükkamata muutuvkomponendi suhtes;

- (n) suur osa, mis on igal juhul vähemalt 40% töötasude muutuvkomponendist, lükatakse edasi ajavahemiku võrra, mis on asjaomase eurofondi äritsükli ja tagasivõtmispoliitikat arvestades sobilik

ning mis on nõuetekohaselt kooskõlas kõnealuse eurofondi riskide laadiga.

Käesolevas punktis osutatud ajavahemik on vähemalt kolm kuni viis aastat, välja arvatud juhul, kui asjaomase eurofondi äritsükkel on lühem; edasilükkamiskorra alusel makstavaid töötasusid ei saada kiiremini kui proportsionaalselt makstavaid töötasusid; juhul kui töötasude muutuvkomponent on eriti kõrge, lükatakse edasi vähemalt 60 % summast;

- (o) muutuvtasusid, sealhulgas edasi lükatud osa, makstakse või neid saadakse ainult juhul, kui see on fondivalitseja kui terviku finantsseisundit arvestades jätkusuutlik ning äriüksuse, eurofondi ja asjaomase üksikisiku töötulemusi arvestades õigustatud.

Kogu tasu muutuvosa on tavaliselt oluliselt väiksem, kui fondivalitseja või asjaomase eurofondi finantstulemused on tagasihoidlikud või negatiivsed, võttes arvesse nii praegust tasustamist kui ka varem teenitud summade väljamaksete vähendamist, sealhulgas tulemushüvituse hilisema tagasinõudmise abil;

- (p) pensionipoliitika on kooskõlas fondivalitseja ja tema valitsetava eurofondi äristrateegia, eesmärkide, väärtuste ja pikaajaliste huvidega.

Kui fondivalitseja töötaja lahkub enne pensionile jäämist, hoiab fondivalitseja vabatahtlikke pensionihüvitisi viie aasta jooksul punktis m osutatud instrumentide kujul. Kui töötaja läheb pensionile, makstakse vabatahtlikud pensionihüvitised välja punktis m osutatud instrumentide kujul, kohaldades viie aasta pikkust säilitamisperioodi;

- (q) töötajatelt nõutakse, et nad ei kasutaks isiklikke riskimaandamisstrateegiaid või töötasu- ja vastutuskindlustust, mis kahjustaks nende tasustamiskorda integreeritud riskimaandamise mõju;
- (r) muutuvtasu ei maksta vahendite või meetoditega, mis lihtsustavad käesoleva direktiivi nõuete täitmise vältimist.

2. Lõikes 1 sätestatud põhimõtteid kohaldatakse fondivalitseja makstud iga liiki tasude ja eurofondi osakute või aktsiate mis tahes ülekandmise suhtes, mille puhul on kasusaajaks need töötajate kategooriad, sealhulgas kõrgem juhtkond, riskide võtjad, kontrollifunktsioonide täitjad ja kõik töötajad, kelle töötasu kokku on sama suur kõrgema juhtkonna liikmete ja riskide võtjatega, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt fondivalitsejate riskiprofiili või nende valitsetavate eurofondide riskiprofiili.

3. Oma suuruse või valitsetava eurofondi suuruse, oma sisemise korralduse ning tegevuse laadi, ulatuse ja keerukuse poolest märkimisväärtne fondivalitseja moodustab töötasukomisjoni. Töötasukomisjon moodustatakse selliselt, et tal oleks võimalik teha pädevaid ja sõltumatuid otsuseid tasustamispoliitika ja -tavade ning riskijuhtimiseks loodud stiimulite kohta.

Töötasukomisjon vastutab tasustamist käsitlevate otsuste ettevalmistamise eest, sealhulgas selliste otsuste eest, mis mõjutavad asjaomase fondivalitseja või

asjaomase eurofondi riski ja riskijuhtimist ning mille peab tegema juhtorgan oma järelevalvefunktsiooni täites. Töötasukomisjoni juhib juhtorgani liige, kes ei täida asjaomases fondivalitsejas ühtegi täidesaatvat funktsiooni. Töötasukomisjoni liikmed on juhtorgani liikmed, kes ei täida asjaomases fondivalitsejas ühtegi täidesaatvat funktsiooni.

(*) ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

(**) ELT L 120, 15.5.2009, lk 22.”

(2) Artikli 20 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kirjalik leping artikli 22 lõikes 2 osutatud deponitooriumiga; ”

(3) Artikkel 22 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 22

1. Äriühinguna asutatud fond ja fondivalitseja tagavad, et iga valitsetava lepingulise fondi jaoks määratakse üks deponitoorium vastavalt käesoleva peatüki sätetele.

2. Deponitooriumi määramine toimub kirjaliku lepingu kujul.

Kõnealune leping sisaldab eeskirju, millega reguleeritakse teabevoogu, mida peetakse vajalikuks, et võimaldada deponitooriumil täita oma ülesandeid seoses eurofondiga, mille deponitooriumiks ta on määratud, vastavalt käesoleva direktiivi ja muude asjakohaste õigus- ja haldusnormide nendele sätetele, mida kohaldatakse deponitooriumide suhtes eurofondi päritoluliikmesriigis.

3. Deponitoorium:

- (a) tagab, et eurofondi osakute müük, väljalaskmine, tagasiostmine, tagasivõtmine ja tühistamine toimub vastavalt kohaldatavale siseriiklikule õigusele ning fonditingimustele või põhikirjale;
- (b) tagab, et eurofondi osakute väärtuse arvestamine toimub kooskõlas kohaldatava siseriikliku õiguse ja fonditingimuste või põhikirjaga;
- (c) täidab fondivalitseja või äriühinguna asutatud fondi korraldusi, kui need ei ole vastuolus kohaldatava siseriikliku õiguse, fonditingimuste või põhikirjaga;
- (d) tagab, et eurofondi varadega tehtavate tehingute puhul kantakse eurofondile teenustasu üle tavapärase ajavahemiku jooksul;
- (e) tagab, et eurofondi tulused kasutatakse kooskõlas kohaldatava siseriikliku õiguse ja fonditingimuste või põhikirjaga.

4. Deponitoorium tagab, et eurofondi rahavooge jälgitakse nõuetekohaselt, ja eelkõige selle, et kõik eurofondi osakute märkimise käigus investorite poolt või

nende nimel tehtud maksed on vastu võetud ja et kogu kõnealuse eurofondi raha on kantud sularahakontodele, mis vastavad järgmistele tingimustele:

- (a) need on avatud eurofondi või tema nimel tegutseva fondivalitseja nimel või eurofondi nimel tegutseva depositeoriumi nimel;
- (b) need on avatud komisjoni direktiivi 2006/73/EÜ(*) artikli 18 lõike 1 punktides a, b ja c osutatud üksuses ning
- (c) neid hoitakse vastavalt direktiivi 2006/73/EÜ artiklis 16 sätestatud põhimõtetele.

Kui sularahakontod avatakse eurofondi nimel tegutseva depositeoriumi nimel, ei kajastata sellistel kontodel esimese lõigu punktis b osutatud üksuse raha ega depositeoriumi oma raha.

5. Eurofondi vara antakse depositeoriumisse hoiule järgmiselt:

- (a) finantsinstrumentidega seoses, mida saab hoida, depositeorium:
 - i) hoiab kõiki finantsinstrumente, mida saab kajastada depositeoriumi raamatupidamises avatud finantsinstrumentide kontrol, ja kõiki selliseid finantsinstrumente, mida saab depositeoriumile füüsiliselt üle anda;
 - ii) tagab, et kõiki neid finantsinstrumente, mida saab kajastada depositeoriumi raamatupidamises avatud finantsinstrumentide kontrol, kajastatakse depositeoriumi raamatupidamises eurofondi või tema nimel tegutseva fondivalitseja nimel avatud eraldi kontodel vastavalt direktiivi 2006/73/EÜ artiklis 16 sätestatud põhimõtetele, nii et igal ajal saab selgelt tuvastada, et need kuuluvad kohaldatava õiguse kohaselt asjaomasele eurofondile ;
- (b) muude varadega seoses depositeorium:
 - i) kontrollib selliste varade kuulumist eurofondile või tema nimel tegutsevale fondivalitsejale, hinnates, kas eurofond või tema nimel tegutsev fondivalitseja omab varade omandiõigust, mis põhineb asjaomase eurofondi või fondivalitseja esitatud teabel või dokumentidel ja välistel tõenditel, juhul kui need on olemas;
 - ii) säilitab andmed selliste varade kohta, mille puhul ta on veendunud, et eurofondil või tema nimel tegutseval fondivalitsejal on omandiõigus, ning ajakohastab kõnealuseid andmeid.

6. Liikmesriigid tagavad, et depositeoriumi maksevõimetuse korral ei saa depositeoriumis hoiul olevaid eurofondi varasid jaotada depositeoriumi võlausaldajate vahel ega nende kasuks realiseerida.

7. Depositeorium ei delegeeri kolmandale isikule oma lõigetes 3 ja 4 osutatud funktsioone.

Depositoorium võib delegeerida kolmandatele isikutele üksnes lõikes 5 osutatud funktsioone, tingimusel et:

- (a) funktsioone ei delegeerita kavatsusega vältida käesoleva direktiivi nõuete täitmist;
- (b) depositoorium saab tõendada, et delegeerimiseks on objektiivne põhjus;
- (c) depositoorium on tegutsenud sellise kolmanda isiku valimisel ja määramisel, kellele ta tahab osa oma ülesannetest delegeerida, piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega, ning ta tegutseb sellise kolmanda isiku, kellele ta on osa oma ülesannetest delegeerinud, ning tema sõlmitud ja talle delegeeritud küsimustega seotud kokkulepete jooksva kontrollimisel ja korrapärasel järelevalvel jätkuvalt piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega.

Lõikes 5 osutatud funktsioone võib depositoorium delegeerida üksnes kolmandale isikule, kes delegeeritud ülesannete täitmise ajal alati vastab järgmistele tingimustele:

- (a) ta omab organisatsioonistruktuuri ja erialateadmisi, mis on talle usaldatud eurofondi või tema nimel tegutseva fondivalitseja varade laadi ja keerukust arvestades piisavad ja proportsionaalsed;
- (b) tema suhtes kohaldatakse lõike 5 punktis a osutatud varade hoidmise ülesande puhul tõhusaid usaldatavusnormatiive (sh miinimumkapitali nõuded) ja järelevalvet asjaomases jurisdiktsioonis;
- (c) tema puhul viiakse lõike 5 punktis a osutatud varade hoidmise ülesande täitmisel korrapäraselt läbi väline auditeerimine, et tagada, et finantsinstrumendid on tema valduses;
- (d) ta eraldab depositooriumi klientide varad oma varadest ja depositooriumi varadest nii, et igal ajal on võimalik selgelt kindlaks teha, et need kuuluvad asjaomase depositooriumi klientidele;
- (e) ta tagab, et kolmanda isiku maksevõimetuse korral ei saa kolmanda isiku juures hoiul olevaid eurofondi varasid jaotada kolmanda isiku võlausaldajate vahel ega nende kasuks realiseerida;
- (f) ta järgib lõikes 5 ja artiklis 25 sätestatud üldisi kohustusi ja keelde.

Olenemata kolmanda lõigu punktist b kui kolmanda riigi õiguse kohaselt peab teatavaid finantsinstrumente hoidma kohalik üksus ja kõnealuses punktis sätestatud delegeerimisnõudeid rahuldavad kohalikud üksused puuduvad, võib depositoorium delegeerida oma funktsioonid sellisele kohalikule üksusele üksnes kolmanda riigi õigusega nõutud määral ning ainult seniks, kuni puuduvad delegeerimisnõuetele vastavad kohalikud üksused, ja üksnes juhul kui:

- (a) asjaomase eurofondi investoritele selgitatakse enne investearingute tegemist nõuetekohaselt, et selline delegeerimine tuleneb kolmanda riigi õiguslikest piirangutest, ja neid teavitatakse delegeerimist õigustavatest asjaoludest;

- (b) eurofond või tema nimel tegutsev fondivalitseja on teinud depositooriumile ülesandeks delegeerida selliste finantsinstrumentide hoidmine asjaomasele kohalikule üksusele.

Kolmas isik võib need ülesanded omakorda edasi delegeerida, tingimusel et täidetakse samu nõudeid. Sellisel juhul kohaldatakse asjaomaste isikute suhtes artikli 24 lõiget 2 *mutatis mutandis*.

Esimese kuni viienda lõigu kohaldamisel ei käsitata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 98/26/EÜ(**) sätestatud teenuste osutamist väärtpaberiarendussüsteemide poolt, nagu on ette nähtud direktiiviga 98/26/EÜ, või sarnaste teenuste osutamist kolmandate riikide väärtpaberiarendussüsteemide poolt, hoidmisfunktsiooni delegeerimisena.

(*) EL T L 241, 2.9.2006, lk 26.

(**) EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45.”

- (4) Artiklit 23 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Depositoorium on kas:

- (a) krediidiasutus, millele on antud tegevusluba vastavalt direktiivile 2006/48/EÜ;
- (b) investeerimisühing, mille suhtes kohaldatakse kapitali adekvaatsuse nõudeid vastavalt direktiivi 2006/49/EÜ artikli 20 lõikele 1, sealhulgas operatsiooniriske käsitlevaid kapitalinõudeid, ja millele on antud tegevusluba vastavalt direktiivile 2004/39/EÜ ning mis osutab ka kõrvalteenust, milleks on finantsinstrumentide hoidmine ja haldamine klientide nimel vastavalt direktiivi 2004/39/EÜ I lisa B jao punktile 1; sellisel investeerimisühingul peab igal juhul olema omavahendeid summas, mis ei ole väiksem kui direktiivi 2006/49/EÜ artiklis 9 osutatud algkapitali summa;

Äriühinguna asutatud fondid või fondivalitsejad, kes tegutsevad nende valitsetava eurofondi nimel ning kes määrasid enne [kuupäev: artikli 2 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud ülevõtmise tähtaeg] depositooriumiks asutuse, mis ei vasta käesolevas lõikes sätestatud nõuetele, määravad depositooriumi, mis vastab kõnealustele nõuetele enne [kuupäev: üks aasta pärast artikli 2 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud tähtaega].”

- (b) Lõiked 3, 4, 5 ja 6 jäetakse välja.

- (5) Artikkel 24 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 24

1. Liikmesriigid tagavad, et depositoorium vastutab eurofondi ja eurofondi osakuomanike ees, kui depositooriumil või kolmandal isikul, kellele finantsinstrumentide hoidmine on delegeeritud, lähevad kaduma artikli 22 lõike 5 punkti a kohaselt hoitavad finantsinstrumendid.

Hoitava finantsinstrumendi kadumamineku korral tagavad liikmesriigid, et depositoorium tagastab põhjendamatu viivitusega eurofondile või selle nimel tegutsevale fondivalitsejale sama tüüpi finantsinstrumendi või sellele vastava summa. Depositoorium ei vastuta, kui suudab tõendada, et kadumamineku põhjustasid välised sündmused, mille üle tal puudub mõistlik kontroll ning mille tagajärjed oleksid olnud vältimatud vaatamata kõigile pingutustele nende ärahoidmiseks.

Liikmesriigid tagavad, et depositoorium vastutab ka eurofondi või eurofondi investorite ees kõigi muude neile tekitatud kahjude eest, mis tulenevad depositooriumi poolt käesoleva direktiivi kohaste kohustuste hooletust täitmisest või tahtlikult täitmata jätmisest.

2. Depositooriumi vastutust ei mõjuta artikli 22 lõikes 7 osutatud mis tahes delegeerimine.

3. Lõikes 1 osutatud depositooriumi vastutusest ei vabastata või seda ei piirata kokkuleppega.

4. Kõik lõikega 3 vastuolus olevad kokkulepped on õigustühised.

5. Eurofondi osakuomanikud võivad nõuda, et depositoorium vastutab, vahetult või kaudselt fondivalitseja kaudu.”

(6) Artikli 25 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Fondivalitseja ja depositoorium tegutsevad oma vastavate funktsioonide täitmisel ausalt, õiglaselt, professionaalselt, sõltumatult ning eurofondi ja tema investorite huvides.

Depositoorium ei tegele eurofondi või selle nimel tegutseva fondivalitsejaga seoses tegevusega, mis võib põhjustada huvide konflikti eurofondi, selle investorite, fondivalitseja ja depositooriumi enda vahel, välja arvatud juhul, kui depositoorium on funktsionaalselt ja hierarhiliselt eraldanud oma depositooriumi ülesanded muudest potentsiaalselt huvide konflikti põhjustavatest ülesannetest ning võimalikke huvide konflikte tuvastatakse, juhitakse, jälgitakse ja avaldatakse eurofondi investoritele nõuetekohasel viisil.

(7) Artikkel 26 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 26

1. Õigusaktides ja lepingulise fondi fonditingimustes sätestatakse fondivalitseja ja depositooriumi asendamise tingimused ning eeskirjad, mis tagavad osakuomanike kaitse sellise asendamise puhul.

2. Õigusaktides ja äriühinguna asutatud fondi põhikirjas sätestatakse fondivalitseja ja depositeeriumi asendamise tingimused ja eeskirjad, mis tagavad osakuomanike kaitse sellise asendamise puhul.

(8) Lisatakse artiklid 26a ja 26b:

„Artikkel 26a

Depositeerium teeb oma pädevatele asutustele, fondivalitseja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele ja eurofondi päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele nende taotluse alusel kättesaadavaks kogu teabe, mille ta on saanud oma ülesannete täitmisel ning mis võib olla pädevatele asutustele vajalik oma ülesannete täitmiseks käesoleva direktiivi alusel.

Artikkel 26b

1. Komisjonil on õigus võtta vastavalt artiklile 112 ning artiklites 112a ja 112b sätestatud tingimustel delegeeritud õigusaktide abil vastu meetmed, millega täpsustatakse järgmist:

- (a) andmed, mis tuleb lisada artikli 22 lõikes 2 osutatud kirjalikku lepingusse;
- (b) depositeeriumi funktsioonide täitmise tingimused artikli 22 lõigete 3, 4 ja 5 kohaselt, sealhulgas:
 - i) finantsinstrumentide liigid, mida depositeeriumi varade hoidmise ülesanne artikli 22 lõike 5 punkti a kohaselt hõlmab;
 - ii) tingimused, mille kohaselt võib depositeerium hoida keskdepositeeriumis registreeritud finantsinstrumente;
 - iii) tingimused, mille kohaselt depositeerium hoiab artikli 22 lõike 5 punkti b kohaselt nimelistena emitteeritud ja emitendi või registripidaja registreeritud finantsinstrumente;
- (c) depositeeriumi nõuetekohase hoolsusega seotud ülesanded vastavalt artikli 22 lõike 7 teise lõigu punktile c;
- (d) eraldamise kohustus vastavalt artikli 22 lõike 7 kolmanda lõigu punktile d;
- (e) millistel tingimustel ja mis olukorras loetakse artikli 24 kohaldamisel hoitavad finantsinstrumendid kaduma läinuks ;
- (f) mida lugeda välissündmusteks, mille üle asjaosalisel puudub kontroll ja mille tagajärjed oleksid olnud vältimatud vaatamata kõigile mõistlikele pingutustele nende ärahoidmiseks vastavalt artikli 24 lõikele 1.”

(9) Artikli 30 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Artikleid 13, 14, 14a ja 14b kohaldatakse *mutatis mutandis* nende äriühinguna asutatud fondide suhtes, kes ei ole määranud käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud fondivalitsejat.”

(10) V peatüki 3. jagu jäetakse välja.

(11) Artikli 69 lõikele 3 lisatakse teine lõik:

„Aastaruanne sisaldab ka järgmist:

- (a) fondivalitseja ja äriühinguna asutatud fondi poolt oma töötajatele makstud tasude kogusumma majandusaasta kohta eraldi põhi- ja muutuvtasuna esitatuna ja tasu saajate arv ning kui see on asjakohane, eurofondi poolt välja makstud intressid;
- (b) tasude kogusumma, esitatuna kõrgema juhtkonna ja fondivalitseja töötajate kaupa ning vajaduse korral äriühinguna asutatud fondi kõrgema juhtkonna liikmete ja nende töötajate kaupa, kelle tegevus mõjutab oluliselt eurofondi riskiprofiili.”

(12) Artiklit 98 muudetakse järgmiselt:

(a) Lõike 2 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) nõuda olemasolevaid telefonikõnede salvestusi ja andmeliikluse väljavõtteid, nagu määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/58/EÜ(*) artikli 2 punktis b, mida omavad eurofondid, fondivalitsejad, äriühinguna asutatud fondid või depositeeriumid, ning kui on tõsine kahtlus, et sellised uurimise all oleva küsimusega seotud andmed võivad olla olulised, et tõestada, et eurofondid, fondivalitsejad, äriühinguna asutatud fondid või depositeeriumid rikuvad käesolevast direktiivist tulenevaid kohustusi; kõnealused andmed ei käsitle siiski teate sisu, millega need on seotud.

(*) EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37.”

(b) Lisatakse lõige 3:

”3. Kui lõike 2 punktis d osutatud telefonikõnede või andmeliikluse väljavõtete taotlemiseks on vastavalt siseriiklikule õigusele vaja õigusasutuse luba, tuleb seda taotleda. Kõnealust luba võib taotleda ka ettevaatusabinõuna.”

(13) Artikkel 99 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 99

1. Liikmesriigid näevad ette, et nende vastavad pädevad asutused võivad kohaldada asjakohaseid halduskaristusi ja -meetmeid, kui käesoleva direktiivi rakendamiseks vastuvõetud siseriiklikke sätteid ei ole järgitud, ning tagavad kõnealuste meetmete kohaldamise. Sanktsioonid ja meetmed on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui eurofondidel, fondivalitsejatel, äriühinguna asutatud fondidel või deponitöömüügil on kohustused, võib nende rikkumise korral kohaldada sanktsioone juhtorgani liikmete ja mis tahes teiste üksikisikute suhtes, kes vastavalt siseriiklikule õigusele vastutavad rikkumise eest.

3. Pädevatele asutustele tuleb anda kõik nende funktsioonide täitmiseks vajalikud uurimisvolitused. Volituste kasutamisel teevad pädevad asutused tihedat koostööd tagamaks, et kõnealused sanktsioonid või meetmed annaksid soovitud tulemuse, ja koordineerivad oma tegevust piiriülestel juhtudel.”

(14) Lisatakse artiklid 99a, 99b, 99c, 99d ja 99e:

„Artikkel 99a

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse, kui:

- (a) eurofondina tegutsetakse ilma tegevusloata, mis on vastuolus artikliga 5;
- (b) fondivalitsejana tegutsetakse, saamata selleks eelnevalt tegevusluba, mis on vastuolus artikliga 6;
- (c) äriühinguna asutatud fondina tegutsetakse, saamata selleks eelnevalt tegevusluba, mis on vastuolus artikliga 27;
- (d) otseselt või kaudselt omandatakse oluline osalus fondivalitsejas või olulist osalust fondivalitsejas suurendatakse nii, et selle tulemusena hääleõiguste või omatava kapitali osakaal küüniks 20 %, 30 % või 50 %ni või ületaks seda, või nii, et fondivalitsejast saaks tütarettevõtja (edaspidi „kavandatav omandamine”), ilma et teavitataks kirjalikult selle fondivalitseja pädevaid asutusi, kus kavatakse olulist osalust omandada või seda suurendada, mis on vastuolus artikli 11 lõikega 1;
- (e) otseselt või kaudselt võõrandatakse oluline osalus fondivalitsejas või otseselt või kaudselt vähendatakse fondivalitsejas olulist osalust, mille tulemusena hääleõiguste ja või omatava kapitali osakaal väheneks alla 20 %, 30 % või 50 %, või nii, et fondivalitseja ei oleks enam tütarettevõtja, ilma et pädevaid asutusi teavitataks kirjalikult, mis on vastuolus artikli 11 lõikega 1;
- (f) fondivalitseja on saanud tegevusloa valeandmete esitamise teel või mis tahes muul seadusvastasel viisil, mis on vastuolus artikli 7 lõike 5 punktiga b;
- (g) äriühinguna asutatud fond on saanud tegevusloa valeandmete esitamise teel või mis tahes muul seadusvastasel viisil, mis on vastuolus artikli 29 lõike 4 punktiga b;
- (h) fondivalitseja, olles saanud teada osaluste omandamisest või võõrandamisest oma kapitalis, mille tulemusena osalused ületavad või langevad alla direktiivi 2004/39/EÜ artikli 11 lõikes 10 osutatud künnise, ei teata sellest kõnealuste omandamise või võõrandamise pädevatele asutustele, mis on vastuolus artikli 11 lõikega 1;

- (i) fondivalitseja ei teata vähemalt korra aastas pädevatele asutustele nende aktsionäride ja liikmete nimesid, kes omavad olulist osalust, ning kõnealuste osaluste suurusi, mis on vastuolus artikli 11 lõikega 1;
- (j) fondivalitseja ei järgi menetlusi ja korda, mis on kehtestatud vastavalt siseriiklikule õigusele, millega rakendatakse artikli 12 lõike 1 punkti a;
- (k) fondivalitseja ei täida struktuurilisi ja organisatsioonilisi nõudeid, mis on kehtestatud vastavalt siseriiklikule õigusele, millega rakendatakse artikli 12 lõike 1 punkti b;
- (l) äriühinguna asutatud fond ei järgi menetlusi ja korda, mis on kehtestatud vastavalt siseriiklikule õigusele, millega rakendatakse artiklit 31;
- (m) fondivalitseja või äriühinguna asutatud fond ei täida nõudeid, mis on seotud funktsioonide delegerimisega kolmandatele isikutele ning mis on kehtestatud vastavalt siseriiklikule õigusele, millega rakendatakse artikleid 13 ja 30;
- (n) fondivalitseja või äriühinguna asutatud fond ei järgi tegevuseeskirju, mis on kehtestatud vastavalt siseriiklikule õigusele, millega rakendatakse artikleid 14 ja 30;
- (o) depositeorium ei täida oma ülesandeid vastavalt siseriiklikele sätetele, millega rakendatakse artikli 22 lõikeid 3–7;
- (p) äriühinguna asutatud fond ja fondivalitseja iga valitsetava lepingulise fondi puhul ei täida korduvalt kohustusi seoses eurofondi investeerimispõhimõtetega, mis on kehtestatud siseriiklike sätetega, millega rakendatakse VII peatükki;
- (q) fondivalitseja või äriühinguna asutatud fond ei kasuta riskijuhtimisprotsessi ja protsessi, millega täpselt ja sõltumatult hinnatakse börsiväliste tuletisinstrumentide väärtust, nagu kehtestatud siseriiklike sätetega, millega rakendatakse artikli 51 lõiget 1;
- (r) äriühinguna asutatud fond ja fondivalitseja iga valitsetava lepingulise fondi puhul ei täida korduvalt kohustusi seoses investoritele esitada tuleva teabega, nagu kehtestatud vastavalt siseriiklikele sätetele, millega rakendatakse artikleid 68–82;
- (s) fondivalitseja või äriühinguna asutatud fond, kes turustab selle eurofondi osakuid, mida ta valitseb muus liikmesriigis kui eurofondi päritoluliikmesriigis, ei täida teatamise nõuet, mis on kehtestatud artikli 93 lõikega 1.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud kõigil juhtudel hõlmavad kohaldatavad halduskaristused ja -meetmed vähemalt järgmist:

- (a) avalik teadaanne, milles on märgitud füüsiline või juriidiline isik ja rikkumise laad;

- (b) korraldus, millega nõutakse, et füüsiline või juriidiline isik lõpetaks sellise tegevuse ja hoiduks selle tegevuse kordamisest;
- (c) fondivalitseja või eurofondi puhul fondivalitseja või eurofondi tegevusloa tühistamine;
- (d) fondivalitseja või äriühinguna asutatud fondi juhtorgani mis tahes liikmele või mis tahes teisele füüsilisele isikule, keda peetakse vastutatavaks, kehtestatakse ajutine keeld täita funktsioone kõnealustes äriühingutes;
- (e) juriidilise isiku puhul määratakse rahaline halduskaristus kuni 10% kõnealuse juriidilise isiku aastasest kogukäibest eelmisel majandusaastal; kui juriidiline isik on emaettevõtja tütarettevõtja, on asjaomane aasta kogukäive selline aasta kogukäive, mis tuleneb põhiemaettevõtja konsolideeritud aastaaruandest eelmisel majandusaastal;
- (f) füüsilise isiku puhul määratakse rahaline halduskaristus kuni 5 000 000 eurot või liikmesriigis, kus euro ei ole ametlik vääring, vastav summa omavääringus käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva seisuga;
- (g) määratakse rahaline halduskaristus, mis vastab kahekordsele rikkumise abil saadud kasule või välditud kahjule, kui kõnealust kasu või kahju on võimalik kindlaks määrata.

Artikkel 99b

Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused avaldavad põhjendamatult viivitamata mis tahes sanktsiooni või meetme, mis on määratud käesoleva direktiivi rakendamiseks vastu võetud siseriiklike sätete rikkumise korral koos teabega rikkumise liigi ja selle eest vastutatavate isikute kohta, välja arvatud juhul, kui selline avaldamine ohustaks tõsiselt finantsturgude stabiilsust. Kui avaldamine põhjustaks asjaomastele isikutele ebaproportsionaalset kahju, avaldavad pädevad asutused määratud sanktsioonid või meetmed anonüümselt.

Artikkel 99c

1. Liikmesriigid tagavad, et halduskaristuse või -meetme laadi ja rahalise halduskaristuse suuruse kindlaksmääramisel võtavad pädevad asutused arvesse kõiki asjakohaseid asjaolusid, sealhulgas:

- (a) rikkumise raskus ja kestus;
- (b) vastutava füüsilise või juriidilise isiku vastutuse ulatus;
- (c) vastutava füüsilise või juriidilise isiku finantsseisundi tugevus, mida näitab vastutava juriidilise isiku kogukäive või vastutava füüsilise isiku aastane sissetulek;
- (d) vastutava füüsilise või juriidilise isiku saadud kasu või välditud kahju suurus, kui seda saab kindlaks määrata;

- (e) vastutava füüsilise või juriidilise isiku ja pädeva asutuse koostöö tase;
- (f) vastutava füüsilise või juriidilise isiku varasemad rikkumised.

2. ESMA annab pädevatele asutustele välja suunised kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 haldusmeetmete ja -karistuste tüüpide ning rahaliste halduskaristuste suuruse kohta.

Artikkel 99d

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused kehtestavad tõhusad mehhanismid, et julgustada pädevatele asutustele teatama käesoleva direktiivi rakendamise siseriiklike sätete rikkumistest.

2. Lõikes 1 osutatud mehhanismid hõlmavad vähemalt järgmist:

- (a) rikkumisteadete vastuvõtmise erimenetlused ja nende järelkontroll;
- (b) äriühinguna asutatud fondi ja fondivalitseja nende töötajate asjakohane kaitse, kes teatavad ettevõttes toimunud rikkumistest;
- (c) isikuandmete kaitse nii isiku puhul, kes teatab rikkumisest kui ka füüsilise isiku puhul, kes väidetavalt vastutab rikkumise eest, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 95/46/EÜ (*) sätestatud põhimõtetele.

3. Liikmesriigid nõuavad, et asutustel on olemas asjakohane kord, mille kohaselt nende töötajad teatavad rikkumistest ettevõttesiseselt erikanali kaudu.

Artikkel 99e

1. Liikmesriigid esitavad ESMA-le kord aastas koondteabe kõikide artikli 99 kohaselt kehtestatud meetmete ja sanktsioonide kohta. ESMA avaldab selle teabe aastaaruandes.

2. Kui pädev asutus meetme või karistuse avalikustab, teatab ta meetmest või sanktsioonist ka ESMA-le. Kui avaldatud meede või karistus on seotud fondivalitsejaga, lisab ESMA viite avaldatud sanktsioonile artikli 6 lõike 1 kohaselt avaldatud fondivalitsejate loendis.

3. ESMA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu käesolevas artiklis osutatud teabe esitamise menetluste ja vormide kohta.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1095/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

ESMA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile [kuupäev].”

(*) EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.”

(15) Lisatakse artikkel 104a:

„Artikkel 104a

1. Liikmesriigid kohaldavad käesoleva direktiivi alusel liikmesriikides teostatava isikuandmete töötlemise suhtes direktiivi 95/46/EÜ nõudeid.

2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 45/2001(*) kohaldatakse isikuandmete töötlemise suhtes, mida teeb ESMA vastavalt käesolevale direktiivile.

(*) EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.”

(16) Artiklis 112 asendatakse lõige 2 järgmisega:

„2. Komisjonile antakse neljaks aastaks alates 4. jaanuarist 2011 õigus võtta vastu artiklites 12, 14, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ja 111 osutatud delegeeritud õigusakte. Komisjonile antakse neljaks aastaks alates 21. juulist 2011 õigus võtta vastu artiklis 50a osutatud delegeeritud õigusakte. Komisjonile antakse neljaks aastaks alates [...] õigus võtta vastu artiklis 26b osutatud delegeeritud õigusakte. Komisjon esitab delegeeritud õiguste kohta aruande hiljemalt kuus kuud enne nelja-aastase ajavahemiku lõppu. Õiguste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu need kooskõlas artikliga 112a tagasi võtab.”

(17) Artikli 112a lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 12, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ja 111 osutatud õiguste delegeerimise igal ajal tagasi võtta.”

(18) I lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi lisale.

Artikkel 2

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt [...]. Nad edastavad nimetatud normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad lõikes 1 osutatud õigus- ja haldusnorme alates [...].

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

LISA

I lisa A loendi punkt 2 asendatakse järgmisega:

„2. Teave depositooriumi kohta:

2.1. Eurofondi depositooriumi nimi ja tema kohustuste kirjeldus;

2.2. Depositooriumi delegeeritud mis tahes hoidmisfunktsiooni kirjeldus, selle isiku andmed, kellele hoidmisfunktsioon delegeeritakse ja huvide konfliktid, mis võivad sellise delegeerimise puhul tekkida.”